

อาหารสมอง

วีรกร ศรีเศศ

เรียกค่าไถ่สไตลโคลัมเบีย

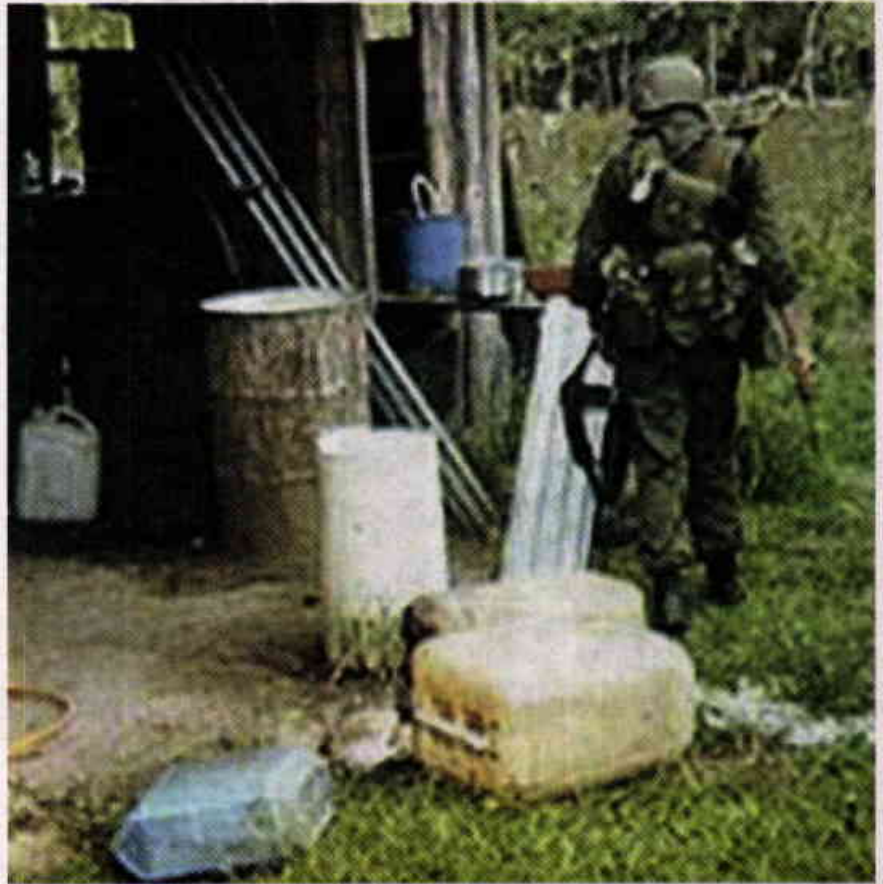
๔๖

ดู ภาพยนตร์เกี่ยวกับการเรียกค่าไถ่มางันก็ เยอะแล้ว วันนีขอเล่าเรื่องการเรียกค่าไถ่ กันจริงๆ ในระดับชาติที่โคลัมเบียใน อเมริกาใต้

เรียกค่าไถ่ในภาษาอังกฤษ คือ Kidnap โดยมีที่มาจากคำว่า Kid (เด็ก) กับ Nab (ลักฉวย คำว่า) ซึ่งทั้งสองคำมีที่มาจากภาษา แอบสแกนดิเนเวีย และจาก Kidnap ดั้งเดิมก็ กลายมาเป็น Kidnap ในภาษาอังกฤษ

เมื่อก่อนคงจับไปเรียกค่าไถ่กันเฉพาะเด็ก แต่เมื่อเห็นว่าผู้ใหญ่ก็จับได้เช่นเดียวกันและ ได้ราคาดีกว่าด้วย คำนี้จึงกินความไปถึงการ จับคนทุกเพศวัย ตลอดจนสัตว์เลี้ยงที่มีค่า (หากไม่มีค่า เขาก็เอาไปปล่อยวัดกันซิครีบ) เพื่อแลกกับค่าไถ่

เมื่อได้ยินชื่อประเทศโคลัมเบีย (Colombia) ก็นึกถึงการผลิตยาเสพติดโคเคน ซึ่งสกัดมา จากใบของต้นโคคาซึ่งขึ้นอยู่ตามหิน คนแถบนั้น เอามาเคี้ยวเพื่อเพิ่มความ กระปรี้กระเปร่ากันมา นับพันนับหมื่นปี ต่อมาคนขาวที่ไปบุก อเมริกาใต้ครั้งแรกเมื่อ 500 ปีก่อนหลังจาก คริสโตเฟอร์ โคลัมบัส (Columbus) บุกเบิก ทวีปอเมริกา ก็นำใบโคคาไปสกัดให้บริสุทธิ์ เป็นผงขาวจนเป็นปัญหาของสังคมทุกวันนี้

สูตรหัวเชื้อเครื่องดื่มโคคาโคล่าเมื่อแปดสิบ ปีก่อนก็มีใบโคคา (โปรดสังเกตุชื่อเครื่องดื่มนั้น) อยู่บ้างเล็กน้อย จนมีชื่อเรียกสั้นๆ ว่า Coke เหมือนคาสแลงของโคเคน ต่อมาทางการสหรัฐก็ ห้ามไม่ให้ใส่ใบโคเคน แต่ชื่อ Coke ก็ยังติด มาถึงทุกวันนี้

โคลัมเบียปัจจุบันมีประชากรประมาณ 44 ล้านคน มีพื้นที่กว่า 800,000 ตารางกิโลเมตร (ไทยประมาณ 500,000 ตารางกิโลเมตร) ราย ได้ต่อหัวต่อปีต่างจากไทยไม่มากนัก แต่ความ คักดีสิทธิ์ของกฎหมายแตกต่างกันมาก

การเรียกค่าไถ่เศรษฐกิจ คนต่างชาติ นักการเมือง ฯลฯ ที่รู้จักกันมากในอดีตก็คือที่ไต้หวัน ฟิลิปปินส์ หลายประเทศในอเมริกาใต้ ฯลฯ ที่

โดดเด่นมากก็คือ โคลัมเบีย ใน ค.ศ.1997 มี การเรียกค่าไถ่เท่าที่มีรายงาน 1,624 ราย พุ่ง ขึ้นสูงสุด 3,572 รายใน ค.ศ.2000 ลดลงมาเป็น 2,700 รายใน ค.ศ.2002 และลดลงมาเป็น ลำดับจนถึง 521 รายในปี 2007 ที่ผ่านมา

ใครเป็นนักเรียกค่าไถ่? ใครเป็นผู้ปราบ? ผู้ร้ายสำคัญในเรื่องนี้คือกลุ่มก่อการร้าย FARC (Revolutionary Armed Forces of Colombia) ที่ครั้งหนึ่งมีสมาชิกสูงสุดถึง 40,000 คน (ปัจจุบันเหลือ 9,000 คน) และกลุ่ม Paramilitary อื่นๆ ที่มีอยู่มากมาย

Paramilitary คือกลุ่มผู้ถืออาวุธที่ไม่ใช่ทหาร แบ่งออกได้เป็น 3 ประเภท ประเภทแรกคือ ทหารจัดตั้งขึ้นอย่างเป็นทางการเพื่อให้ทำงาน แทน (เช่น ทหารพรานในบ้านเรา) ประเภทที่ สองเป็น Paramilitary ส่วนตัวที่เศรษฐกิจใน ชนบทรวมกันจัดตั้งขึ้นเพื่อคุ้มครอง ค้ายาเสพติด

ติด สร้างบารมีอิทธิพล ฯลฯ และประเภท
สุดท้ายคือกลุ่มที่เป็นความร่วมมืออย่างลับๆ
ระหว่างทหารกับกลุ่ม Paramilitary ส่วนตัว

Paramilitary เหล่านี้เกิดขึ้นครั้งแรกในปี
ค.ศ.1962 ในลักษณะของประเภทที่หนึ่ง โดย
ความร่วมมือของสหรัฐอเมริกาเพื่อปราบปราม
ผู้ก่อการร้าย ต่อมาประเภทที่สองก็พัฒนาขึ้น
จนกระจายไปทั้งประเทศในทศวรรษ 1970
และเมื่อศาลตัดสินว่าประเภทที่สองผิด
กฎหมายใน ค.ศ.1989 ประเภทที่สามจึงเกิด
ขึ้นเป็นดอกเห็ดแทน

สาเหตุที่การเรียกค่าไถ่ลดลงไปก็เนื่องมาจาก
ความช่วยเหลืออย่างจริงจังของผู้ช่วยก่อตั้ง
Paramilitary แต่แรกนั้นแหละ หน่วยงานของ
กระทรวงต่างประเทศสหรัฐอเมริกา (ส่วนงาน
ความมั่นคงของคณะทูต) ได้ฝึกฝนการช่วยตัว
ประกันภายใต้ความร่วมมือปราบปรามผู้ก่อการ
ร้ายโดยทุ่มเงินนับล้านเหรียญสหรัฐฝึกฝน
บุคลากรจนปัจจุบันผ่านหลักสูตรไป 600 คน
(สหรัฐอเมริกาทุ่มเงินปีละ 5 พันล้านเหรียญ
สหรัฐให้โคลัมเบียเพื่อปราบปรามยาเสพติด)

มีการสร้างบ้านจำลองที่มีหลายห้องเชื่อมต่อ
ถึงกัน มีทางเดินระหว่างห้องด้านบนเป็นที่โล่ง
ทำให้ผู้ฝึกสอนสามารถขึ้นไปยืนสังเกตการณ์
การฝึกฝนได้ชัดเจน ส่วนฝาห้องเป็นทราวยกัน
ไว้หนาเพราะการฝึกฝนใช้กระสุนจริง

การฝึกสอนการใช้อาวุธใช้เวลาหลายสัปดาห์
โดยเน้นเรื่องความเร็ว การต่อสู้ใกล้ตัว ความ
รุนแรง และความแปลกใจแก่ผู้จับเหยื่อเรียก
ค่าไถ่ นอกจากนี้ ก็ฝึกฝนให้เดินเป็นวันๆ
นอนกลางดิน กินกลางทราย ใช้ชีวิตในป่า การ

สังเกตและการเข้าทำลายประตูที่เรียกว่า breach
ไม่ว่าจะเป็นประตูลักษณะใดก็ตาม เหตุที่ต้อง
ฝึกฝนเดินป่าก็เพราะโจรมักกักขังเหยื่อไว้ ใน
ป่าที่มีพื้นที่กว้างใหญ่ประมาณ 1.5 เท่าของ
ประเทศไทย

การฝึกฝนเน้นการช่วยตัวประกันให้
ปลอดภัยเป็นสิ่งสำคัญ จะต้องมีการวางแผนและ
ฝึกฝนเป็นอย่างดีก่อนเข้าโจมตี และนี่คือ
สาเหตุสำคัญที่ทำให้การเรียกค่าไถ่ที่ทำให้
เศรษฐกิจแทบเป็นง่อย เมื่อ 2-3 ปีก่อน
บรรเทาหลงไปมาก เฉพาะในปี 2007 สามารถ
ช่วยตัวประกันได้ถึง 136 คน โดยไม่มีการ
สูญเสียแม้แต่คนเดียว ถึงแม้การปราบปราม
และช่วยเหลือตัวประกันจะเป็นไปด้วยดีพอควร
แต่กลุ่ม Paramilitary ที่โยงโยกับนักการเมือง
นักค้ายาเสพติด ก็ยังมีอยู่เป็นจำนวนมาก
และมีอิทธิพลสร้างความหวาดหวั่นให้แก่
พลเมืองไม่หยุดหย่อน

การเรียกค่าไถ่ตัวประกันยังคงเป็นปัญหาใน
โคลัมเบีย คาดว่ายังมีตัวประกันที่ถูกกักขังอยู่
ไม่ต่ำกว่า 750 คน ในจำนวนนี้มีทั้งอดีตผู้
สมัครตำแหน่งประธานาธิบดี เศรษฐี นักวิชา
การ คนมีชื่อเสียง เรียกว่าหากมีปัญญาจ่าย
เงินค่าไถ่ก็มีสิทธิ์ถูกจับเสมอหน้ากัน รัฐมนตรี
ต่างประเทศคนปัจจุบันของโคลัมเบียคือนาย
Fernando Araujo เคยถูกจับเป็นตัวประกัน
ขณะเป็นรัฐมนตรีว่าการกระทรวงพัฒนา โดย
ถูกกักขังไว้จนถึง 6 ปี

ชื่อประเทศ Colombia มาจากชื่อของ
Columbus ผู้บุกเบิกทวีปอเมริกาโดยสะกด
แตกต่างกันไป เช่นเดียวกับคำว่า Columbia

ที่พบเห็นมากมายในสหรัฐอเมริกาก็มาจากชื่อ
เดียวกัน

Columbia เกือบได้เป็นชื่อของประเทศ
สหรัฐอเมริกา เมื่อตอนตั้งประเทศใหม่ๆ มี
การถกเถียงกันให้ใช้ชื่อประเทศว่า Columbia
แต่ไม่สำเร็จ ต่อมา Columbia จึงเป็นชื่อเล่น
เรียกสหรัฐอเมริกาแบบเพศหญิง คล้ายกับที่
เรียก Uncle Sam ซึ่งเป็นเพศชาย (เรียก
อังกฤษแบบเพศหญิงว่า Britannia และชาย
ว่า John Bull หรือเรียกฝรั่งเศสว่า Marianne
เรียกอิตาลีว่า Italia Turrita)

บทเรียนในระดับบุคคลก็คือหากจะ
จับใครไปเรียกค่าไถ่ต้องจับคนที่แน่ใจ
ได้ว่าจะมีคนยินดีจ่ายค่าไถ่และรับตัวไป
หากเลือกไม่ถึกรรยาอาจบอกว่าจะจ่าย
เงินให้บ้างเล็กน้อยเป็นค่าขอบคุณและ
กรุณาเอาตัวไปเสีย... ●

บทเรียนในระดับบุคคลก็คือหากจะ
จับใครไปเรียกค่าไถ่ต้องจับคนที่แน่ใจ
ได้ว่าจะมีคนยินดีจ่ายค่าไถ่และรับตัวไป
หากเลือกไม่ถึกรรยาอาจบอกว่าจะจ่าย
เงินให้บ้างเล็กน้อยเป็นค่าขอบคุณและ
กรุณาเอาตัวไปเสีย... ●

เครื่องเคียงอาหารสมอง

อาจารย์วรากรณ์ สามโกเศศ ฝากบอกมา
ว่าได้กลับมาเขียนให้มติชนอย่างเดิม
แล้วครับ หลังจากลาไปรับใช้ชาติ 1 ปีเต็ม
โดยนานเกินกว่าที่คาดไว้

ปัจจุบันอาจารย์ไม่ได้ทำงานเต็มเวลาที่ได
เป็นนักวิชาการอิสระ เขียน บรรยาย เป็นที่
ปรึกษาบริษัทและกรรมการอิสระของบริษัทใน
ตลาดหลักทรัพย์ฯ และทำงานให้มูลนิธิเกี่ยวกับ
เด็กขาดแคลน มูลนิธิการศึกษา สมาคม
เป็นกรรมการสภามหาวิทยาลัยของรัฐ องค์กร
ของรัฐรวมหลายแห่ง และกำลังคิดจะทำ
รายการโทรทัศน์ดีๆ สักหนึ่งรายการ

กฎหมาย ป.ป.ช. ห้ามเป็นเวลา 2 ปีมิให้
กลับไปทำงานเป็นกรรมการ ลูกจ้าง ที่ปรึกษา
ฯลฯ ให้องค์กรเอกชนที่รัฐมนตรีเคยกำกับดู
แลมาก่อน ดังนั้น อาจารย์จึงกลับไปทำงานที่
มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตย์ไม่ได้

อาจารย์บอกว่าเมื่อ 2 ปีผ่านไป และ
หากมหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตย์ยัง
ต้องการให้กลับไปทำงานก็จะกลับไป
เพราะตั้งใจไว้ว่าจะเป็นแหล่งทำงาน
เต็มเวลาแห่งสุดท้ายในชีวิตครับ

น้ำจิ้มอาหารสมอง

The growth or wisdom may be
gauged accurately by the decline
of ill-temper (Freidrich Nietzsche)
การเติบโตของปัญญาวัดได้อย่าง
แม่นยำด้วยการลดลงของอารมณ์
หงุดหงิด